

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

19. søndag i treenighetstiden – 29. september 2013

Prekentekest: Luk 9,57-62

Lesetekst I: 1 Sam 3,1-11

Lesetekst II: 1 Kor 9, 19-23

Et spørsmål om prioritering

Jesus virker urimelig hard i sine krav til etterfølgelse i dagens tekst. Er det ikke en gang lov til å begrave sine kjære eller ta skikkelig farvel med familien før man begynner sin tjeneste for Jesus? Eller hva er det han egentlig mener?

Aller viktigst

Det er noe som er viktigere enn alt annet! Det er noe som skal ha førsteprioritet, koste hva det koste vil! Og det er Guds rike. Paulus sier det samme på en annen måte. Han bruker en lignelse fra idrettsbanen: For å komme i mål og vinne seiersprisen, må man bare ha ett fokus og ikke la seg hindre av noe underveis. Å følge i Jesu fotspor og være en tjener for andre mennesker vet han av egen erfaring krever mye, ja «for alle er jeg blitt alt, for på alle mulige måter å frelse noen» (se 1, Kor 9, 19-27).

Så vanskelig da, så umulig for et vanlig menneske... Ja, uten Åndens kraft og heiarop (formaninger betyr egentlig oppmuntrende tilrop) fra han som har kalt oss, klarer vi det aldri. Men vi «løper» ikke i egen kraft. Om vi snubler, blir vi reist opp igjen, og når tusen forstyrrende ting dukker opp, har vi en som minner oss om det ene nødvendige. (Luk 10,41-42) For vi er ikke *alene*. Han som selv har ofret alt, er med oss - han har medlidenhet med våre skrøpeligheter (Hebr 4,15), og han ønsker så inderlig gjerne at vi skal bli hans etterfølgere og medarbeidere i gjennomføringen av hans store frelsesplan for verden. Og vi er faktisk en stor flokk som har samme prioritering og mål, slik at vi kan oppmuntre og hjelpe hverandre.

Oppmerksomheten på rett sted

Når Jesus sier at «ingen som har lagt hånden på ploget og så ser seg tilbake, er skikket for Guds rike» er det igjen uttrykk for å ha oppmerksomheten på rett sted. En som pløyde, måtte holde stø kurs og fokusere på det han holdt på med, ellers kunne ploget velte og arbeidet komme skjevt av sted. En person som gir etter for distraksjoner som gjør at man snur seg i gal retning, ja motsatt av det man skal, blir ubrukelig i utføringen av det han eller hun skal gjøre.

Nå var det blant de første kristne – svært mange av disse var jo jøder - tydeligvis noen som misforsto Jesus ord om etterfølgelse. De tolket det slik at en Jesu etterfølger ikke kunne ha et vanlig yrke, måtte forlate alt på hjemmebane og begynne et helt annet liv ytre sett. Paulus måtte formane sine menigheter der man tok dette altfor bokstavelig og si at «enhver skal forbli der han var da han ble kalt, og være der for Gud» (1 Kor 7,24).

Et nytt perspektiv

Den samme misforståelsen har forekommet mange ganger senere også, i ulike kirkelige og kristelige miljøer. Det viktige her er at det er kommet et helt nytt perspektiv inn i dagliglivet slik at man ikke lenger bare fortsetter som før, men lar gudsrike-dimensjonen prege alt man gjør. Da ser man seg ikke tilbake på det gamle, men fremover mot det Gud vil - i et evighetsperspektiv. Naturligvis vil det finnes kristne som får et helt spesielt kall til å bryte opp gjøre noe helt nytt og annerledes enn det man har gjort før, men det alminnelige er å bruke sine evner, sitt yrke og sine krefter der man er, men på en radikalt ny måte. Alle er vi kalt til å overgi våre liv og våre ressurser til Guds vilje og spørre hva han vil med det vi har og det vi er!

Jesus har altså ikke noe imot hjemmene våre eller at vi er med i familiebegrovelser, for å si det slik. Men det viktigste er at vi lar Han få prege oss, slik at det blir klart for alle at vi er i kontakt med, at vi er representanter for Guds rike og derfor er et annerledes familiemedlem, venn eller kollega. Dermed vil de vi møter, kunne få øynene opp for det aller viktigste i tilværelsen: Livet med Jesus som snur opp ned på all menneskelig tankegang, og som kan skape en lengsel etter en omprioritering av verdier. Hvis vi som kjenner Jesus, ikke viser at han står over alt annet, vil nemlig ikke de vi ønsker å vinne, kunne forstå betydningen av det vi prøver å formidle.

Har Jesus førsteplassen?

Den store utfordring i teksten er derfor egentlig denne: Er Jesus blitt så viktig for deg at han får førsteplassen i ditt liv? Har du lært hans kjærlighet, nåde og godhet å kjenne på en slik måte at du kan ta ditt kors opp og følge ham? Er han blitt så viktig for deg at det blir et privilegium å få være hans disippel? Alt begynner nemlig med å se og erfare hvem Jesus er – den største, den beste, den vidunderligste Herre et menneske kan ha i sitt liv. La ham få råderetten over livet ditt, så blir det liv og overflod, også der du trodde det bare ville bli tap og forsakelse. Å følge Jesus er nemlig det aller beste vi kan oppleve, og det er mange både jøder og ikke-jøder som har erfart hva som ligger i ordene: «Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt det andre i tillegg» (Matt 6,33).

Aktuelle salmer: Norsk salmebok: 415 og 695

Anne-Margrete Saugstad

Høgskolelektor ved NLA Høgskolen Staffeldtsgate, Oslo, kristendomskunnskap hovedfag og teologisk embetseksamen i Det gamle testamente.

annemargrete.saugstad@nla.no